

Prasītāja prasījumi:

Prasītājs lūdz Vispārējo tiesu:

— atcelt Padomes 2011. gada 14. janvāra Lēmumu 2011/18/KĀDP, ar kuru groza Padomes Lēmumu 2010/656/KĀDP, ar ko atjauno ierobežojošus pasākumus pret Kotdivuāru, un Padomes 2011. gada 14. janvāra Regulu (ES) Nr. 25/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 560/2005, ar ko nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kuri vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Kotdivuārā, tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja izvirzītie pamati un galvenie argumenti būtībā ir vienādi ar vai līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietā T-118/11 *Attey*/Padome.

Prasība, kas celta 2011. gada 3. martā — Kiprē/Padome

(Lieta T-124/11)

(2011/C 130/36)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Stéphane Kipré* (*Abidjan*, Kotdivuāra) (pārstāvis — *J.-C. Tchikaya*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

Prasītājs lūdz Vispārējo tiesu:

— atcelt Padomes 2011. gada 14. janvāra Lēmumu 2011/18/KĀDP, ar kuru groza Padomes Lēmumu 2010/656/KĀDP, ar ko atjauno ierobežojošus pasākumus pret Kotdivuāru, un Padomes 2011. gada 14. janvāra Regulu (ES) Nr. 25/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 560/2005, ar ko nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kuri vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Kotdivuārā, tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja izvirzītie pamati un galvenie argumenti būtībā ir vienādi ar vai līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietā T-118/11 *Attey*/Padome.

Prasība, kas celta 2011. gada 23. februārī — LG Display un LG Display Taiwan/Komisija

(Lieta T-128/11)

(2011/C 130/37)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *LG Display Co. Ltd* (Seula, Koreja) un *LG Display Taiwan* (Taivāna, Ķīnas Republika) (pārstāvji — *A. Winckler* un *F.-C. Laprévote*, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— daļēji atcelt vai būtiski samazināt uzlikto naudas sodu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— veikt jebkādu citus pasākumus, kurus Vispārējā tiesa uzskata par atbilstošiem.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savām prasībām prasītājas prasa daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 8. decembra Lēmumu C(2010) 8761, galīgā redakcija, lietā COMP/39.309 — LCD — šķidro kristālu displeji, ar kuru Komisija uzskatīja, ka prasītājas kopā ar citiem uzņēmumiem pārkāpa LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu, piedaloties vienotā un ilgstošā vienošanās un saskaņotā darbībā ar šķidro kristālu displeja paneļiem televizoriem, klēpj datoriem un monitoriem saistītā nozarē, tiktāl, ciktāl ar šo lēmumu prasītājām ir noteikts naudas sods.

Savas prasības pamatošanai prasītājas izvirza četrus pamatus:

1) Ar pirmo pamatu tās apgalvo, ka Komisija, aprēķinot naudas sodus, pārdošanas vērtībā kļūdaini un nepamatoti iekļāva pārdošanu, ko *LG Display* veica to mātes sabiedrībām, un pārkāpa principus saistībā ar lietas tainīgu izskatīšanu, piemēram, neievēroja tiesības uz aizstāvību. Šajā ziņā tās apgalvo, ka:

— pirmkārt, Komisijas apgalvojums par to, ka pārkāpums attiecas uz pārdošanu, ko *LG Display* veica mātes sabiedrībām, nebija ietverts paziņojumā par iebildumiem, un ar pretrunām starp paziņojumu par iebildumiem un apstrīdēto lēmumu tiek pārkāptas prasītāju tiesības tikt uzklautām;

— otrkārt, Komisija nepareizi piemēroja Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, naudas soda aprēķināšanā ņemot vērā pārdošanu, ko *LG Display* veica mātes sabiedrībām;

— treškārt, Komisija, ietekmēto pārdošanu raksturojot kā “tiešu pārdošanu EEZ” un “tiešu pārdošanu EEZ, izmantojot pārveidotas preces”, ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu.

Prasītājas apgalvo, ka jebkuram naudas sodam, kas uzlikts *LG Display*, ir jābūt pamatotam tikai un vienīgi ar “brīvā tirgū” īstenotu pārdošanu nesaistītiem subjektiem, jo tikai šādas pārdošanas gadījumā varēja tikt nodarīts pārkāpums.

2) Ar otro pamatu tās apgalvo, ka Komisija kļūdaini atteica piešķirt *LG Display* imunitāti attiecībā uz naudas sodiem par 2005. gadu un tādējādi pārkāpa 2002. gada paziņojumu par iecietību. Šajā ziņā prasītājas apgalvo, ka:

— pirmkārt, *LG Display* pieeja lietas materiāliem tika nopietni traucēta procesuālu nepilnību dēļ;

— otrkārt, *LG Display* bija izpildījusi prasības attiecībā uz daļēju imunitāti saskaņā ar 2002. gada paziņojumu par iecietību;

— treškārt, tas, ka Komisija noraidīja *LG Display* pieteikumu, nav pamatoti un balstās uz vairākām kļūdām tiesību piemērošanā un faktos.

Prasītājas apgalvo, ka tādējādi attiecībā uz *LG Display* uzlikto naudas sodu būtu jāpiemēro daļēja imunitāte par 2005. gadu.

3) Ar trešo pamatu tās apgalvo, ka, neskatoties uz to, ka *LG Display* sniedza ārkārtas palīdzību Komisijai, stipri pārsniedzot tās pienākumus saskaņā ar 2002. gada paziņojumu par iecietību, Komisija par šādu sadarbību atteicās piešķirt papildu samazinājumu naudas sodam par vismaz 10 % un tādējādi pārkāpa paziņojumu par iecietību.

4) Ar ceturto pamatu tās apgalvo, ka ar to, ka Komisija izslēdza Japānas *LCD* piegādātājus no apstrīdētā lēmuma, kaut arī divi no tiem atzinās, ka piedalījās tajā pašā vienotajā un ilgstošajā pārkāpumā, tiek pārkāpts tiesiskās drošības princips, *LG Display* tiek pakļauta ievērojamam divkārtas sodīšanas riskam un tiek pārkāpts samērīguma princips.

Prasība, kas celta 2011. gada 7. martā — Gossio/Padome

(Lieta T-130/11)

(2011/C 130/38)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Marcel Gossio* (*Abidjan*, Kotdivuāra) (pārstāvis — *G. Collard*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

Prasītājs lūdz Vispārējo tiesu:

— atzīt, ka attiecībā uz prasītāju *Marcel GOSSIO* Padomes 2011. gada 14. janvāra Regula (ES) Nr. 25/2011 un Padomes 2011. gada 14. janvāra Lēmums 2011/18/KĀDP, kas ir publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2011. gada 15. janvārī, ir faktiski nepamatoti;

— līdz ar to

— atcelt Padomes 2011. gada 14. janvāra Regulu (ES) Nr. 25/2011 un Padomes 2011. gada 14. janvāra Lēmumu 2011/18/KĀDP;

— pakārtoti, likt svītrot *Marcel GOSSIO* vārdu no minētās regulas un minētā lēmuma pielikumā iekļautajiem sarakstiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza divus pamatus.

- 1) Pirmais pamats, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu tiktāl, ciktāl pamatojums prasītāja iekļaušanai to personu un vienību sarakstā, uz kuriem attiecas ierobežojošie pasākumi, esot stereotipisks, jo neesot norādīts neviens konkrēts faktiskais pierādījums, kas ļautu novērtēt minētās iekļaušanas atbilstību.
- 2) Otrais pamats, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā tiktāl, ciktāl prasītāja kā pārvaldes iestādes pārstāvja kompetencē, ņemot vērā viņa amata pienākumus, neesot pakļauties konkrēta prezidenta varai, bet viņam esot jāveic savi amata pienākumi, nodrošinot tās pārvaldes iestādes turpinātību, pie kuras viņš pieder.

Prasība, kas celta 2011. gada 7. martā — Ezzedine/Padome

(Lieta T-131/11)

(2011/C 130/39)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Ibrahim Ezzedine* (*Treichville*, Kotdivuāra) (pārstāvis — *G. Collard*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

Prasītājs lūdz Vispārējo tiesu:

— atzīt, ka attiecībā uz prasītāju *Ibrahim EZZEDINE* Padomes 2011. gada 31. janvāra Lēmums 2011/71/KĀDP, kas ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2011. gada 2. februārī, ir faktiski nepamatots;